

50
συνολικός 10
διασκέδαση δωρεάν

VELVET

mornings

ΜΕ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΑΡΩΜΑΤΑ

KINGS&QUEENS

RETURN OF THE ROYALS

«ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ; ΕΝΑ ΚΑΠΕΛΟ ΠΟΥ ΔΕ ΣΕ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΑΠ'ΤΗ ΒΡΟΧΗ...» ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ, 1758.

«-ΠΟΙΕΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΕΣ, ΨΥΧΗ ΜΟΥ; -ΑΥΤΕΣ ΠΟΥ ΕΡΩΤΕΥΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΡΑΦΟΠΟΥΛΑ, ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥΣ, ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΩΝΑ, ΝΑ ΠΑΓΗ ΝΑ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΗ ΤΟΝ ΓΑΜΒΡΟ...» ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ, 1884.

«ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΖΗΤΑΩ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΗ ΜΟΥ ΦΕΡΘΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΑΠΟ Ο,ΤΙ ΘΑ ΦΕΡΟΣΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ...» ΑΝΝΑ Κ., ΠΑΤΗΣΙΑ, 2008.

ΧΩΡΙΣ PARABENS, ΧΩΡΙΣ MINERAL OILS

ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΒΟΤΑΝΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΕΝΥΔΑΤΩΣΗ ΚΑΙ ΘΡΕΨΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ.

www.forkingsandqueens.com

Index

04 VELVET MORNINGS

06 CAMERA

Φωκίων Μνόγπns - Cinema Katharsis

08 THEATER

Τι γυρεύει στο «Αθήκη» το «Αμόρε» και πώς μπερδευτήκαμε έτσι με τους Μπάτλερ και τις Νύχτες;

10 DECADANCE

Confedance time!

B-SIDES

14 Harvey Williams interview

16 Velvet Prize

17 In Memory of... Fill Scars and Yell-o-Yell...

18 Chain and The Gang -
Εν τω ρετρώ το ευ!

20 VELVET BUS

FASHION

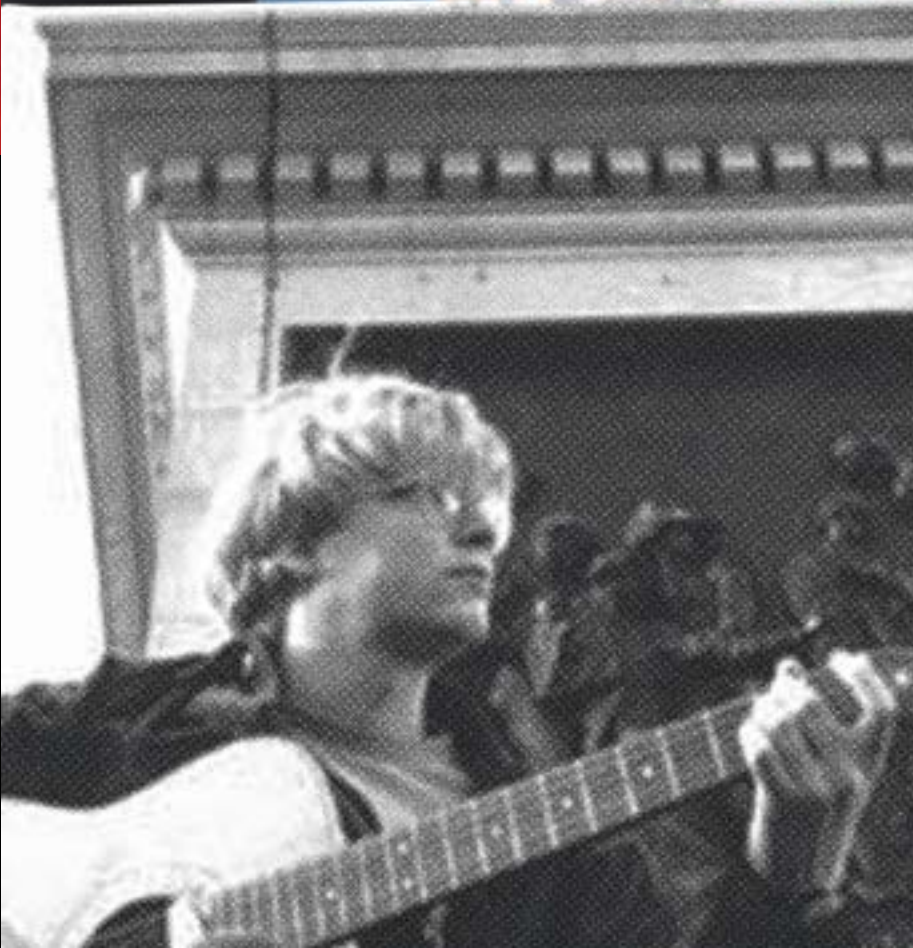
24 Hangover diaries

ART

28 Art-Athina 2010

DIGITAL CULTS

30 10.000 πρόβατα και 2.088 φωνές...

VELVET TOMORROW

Τα πράγματα προχωράνε μπροστά όταν τα σπρώχνουμε! Και όταν αυτό που κάνουμε το αγαπάμε, το πιστεύουμε και μας πωρώνει! Επιθυμία μας είναι να γίνει το διάβασμα μια μικρή απολαυστική περιπέτεια ξανά, η ακρόαση μουσικής μια μικρή ιεροτελεστία ξανά, το άγγιγμα των υλικών κάτι σαν χάδι ξανά!

Το πρώτο τεύχος της νέας έκδοσης του VELVET έχει τίτλο “Tomorrow” και αποτελεί μια απόπειρα να καταγραφούν νέες τάσεις, νέες εκφράσεις, νέα πεδία δράσης. Μια συλλογική προσπάθεια στο να εκφραστούν σκέψεις για το Αύριο... με ό,τι μπορεί αυτό να σημαίνει για τον καθένα μας. Με αναφορές τόσο στην κοινωνική, την πολιτική όσο και την πολιτιστική σημερινή παγκόσμια πραγματικότητα, το VELVET “Tomorrow” αποτελεί μια «ανοιχτή» προσέγγιση στο τι μπορεί να μας επιφυλάσσει το Αύριο.

Η συλλεκτική handmade συσκευασία που όλη η ομάδα του VELVET προετοιμάζει και φτιάχνει με τα χεράκια της περιλαμβάνει:

1. Μια συλλογή σε vinyl LP με κάποια από τα σημαντικότερα νέα ελληνικά συγκροτήματα: Victory Collapse, My Wet Calvin, The Callas, The Boy, Dread Astaire, Zebra Tracks, Evripidis & His Tragedies, The Velvoids.
2. Ειδικά φτιαγμένα για το VELVET - “Tomorrow” έργα από τους: Ραλλού Παναγιώτου, Ειρήνη Καραγιαννοπούλου, Τεό Μιχαήλ, Γιάννη Βαρελά, Ντόρα Οικονόμου, Άγγελο Πλέσσα, Amateur Boyz.
3. Εφημερίδα με “Tomorrow” κείμενα από τους: Νάντια Αργυροπούλου, Σώτη Τριανταφύλλου, Μάκη Μηλάτο, Ανδρέα Αγγελιδάκη, Λάκη και Άρη Ιωνά, Άκη Καπράνο, Αντρέα Κίκηρα, Τάσο Παπαϊωάννου, Άννα Μαρτίνου, Μηνά Μηντασή, Γιάγκο Κολλιοπάνο, Γιάννη Τσιούλη, Nadieżda Stroutskova και εικονογράφηση από την Asako Masunouchi.
4. Cartes Postales με το φωτογραφικό υλικό των κειμένων της εφημερίδας.

Ο εικαστικός σχεδιασμός έχει γίνει από τις Ειρήνη Ζωγράφου και Άντα Θεοδωρακάκη (VELVET magazine).

ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΙΣ ΤΟ VELVET - “TOMORROW”

Σημεία πώλησης

Βρείτε την ειδική handmade συλλεκτική έκδοση VELVET - “Tomorrow” στα παρακάτω σημεία:

ΑΘΗΝΑ

About | Μιαούλη 18, Ψυρρή
AMP | Επικούρου 26 & Κορίννης 4, Ψυρρή
Baba Au Rum | Κηφισίου 6, Κέντρο
Bios | Πειραιώς 84, Κεραμεικός
FNAC | Μητροπόλεως 80 & Αιόλου
Θρι Σιξτι | Ελσσιδών 29, Κεραμεικός
IANOS | Σταδίου 24
Κέντρο Σύγχ. Τέχνης Ιλεάνα Τούντα |
Αρματολών & Κηφισίων 48, Νεάπολη
Εξαρχείων
Koan Taschen | Σκουφά 64, Κολωνάκι
La Trap | Τριβωνιανού 56, Μετς
Pop | Κηφισίου 10, Κέντρο
Six D.O.G.S | Αβραμιώτου 6 - 8, Κέντρο
Solonos Records | Καπλανών 14, Κολωνάκι
Spindle | Διδότου 49, Εξάρχεια
Taf | Νορμανού 5, Μοναστηράκι
Tiki | Φαλήρου 15, Κουκάκι
Το Λεμόνι | Ηρακλειδών 22, Θησείο
Vinyl Microstore | Διδότου 34, Εξάρχεια

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Joint | Αγίας Σοφίας 1

Περισσότερα σημεία διανομής σύντομα
στο www.velvetmagazine.gr

VELVET Tomorrow στο σπίτι σου

Γίνε συνδρομητής του VELVET - “Tomorrow” για να σου έρχεται κάθε συλλεκτική έκδοση σπίτι σου, στείλε email στο info@velvetmagazine.gr ή τηλεφώνησε στο 210 3314923 (κόστος 10 ευρώ, συν έξοδα ταχυδρομείου).

Visit the VELVET Studio

Πέρνα να μας γνωρίσεις από κοντά και προμηθεύσου το VELVET - “Tomorrow” στη special τιμή των 10 ευρώ!

HALOHALO

Halohalo παιδιά, μετά από ένα τρελό τριήμερο πάρτυ στο Bios (many thanks στα παιδιά εκεί για όλη τη βοήθειά τους) για τα πέμπτα γενέθλιά μας, αυτό το τεύχος μάς βρίσκει στα βουνά και στα πλαγκάδια της ελληνικής επαρχίας με το Velvet Bus. Και για άλλη μια φορά αισθανόμαστε το πόσο σημαντικό και σούπερ και «ιστορικό» είναι να βρίσκονται μέσα σε ένα λεωφορείο συγκροτήματα, εικαστικοί, κινηματογραφιστές, δημοσιογράφοι, φίλοι... και όλοι αυτοί να πηγαίνουν σαν μια μεγάλη παρέα σε όλη την Ελλάδα...από άκρη σε άκρη... και να συναντάνε εκεί όλα αυτά τα παιδιά από την επαρχία και να γινόμαστε όλοι μαζί κάτι σαν μια μεγάλη φαμίλια... με τα ίδια όνειρα. Το τεύχος που έχετε στα χέρια σας είναι το πεντηκοστό μας, και εδώ κλείνει ένας κύκλος και παράλληλα ανοίγει ένας καινούργιος... μια σειρά από χειροποίητες συλλεκτικές εκδόσεις, που θα βγαίνουν περίπου ανά τρίμηνο και θα μπορείτε να τις βρίσκετε και να τις αγοράζετε σε επιλεγμένα σημεία είτε στις εκδηλώσεις μας, είτε να το παραγγέψετε μέσα από το site μας ή με συνδρομή για να σας το στέλνουμε σπίτι! μας. Ήδη έχει κυκλοφορήσει η πρώτη μας έκδοση, με τον τίτλο VELVET – “Tomorrow”... και έχει γίνει χαμός! Λεπτομέρειες για τα παραπάνω δείτε στο προηγούμενο σελίδι του τεύχους αυτού ή στο www.velvetmagazine.gr.

Αυτά τα 5 χρόνια με τη μηνιαία free press έκδοση, ήταν χρόνια απίστευτης δημιουργικότητας από όλα τα παιδιά που είμαστε μαζί... με πολλή χαρά και απογοητεύσεις και προσπάθειες και κόυραση και αγωνία και ξαναδώσου χαρές... Επειδή νιώθουμε πως όλο αυτό το πράγμα έχει χάσει κάτι από τον ρομαντισμό των πρώτων free press years... πιστεύουμε πως πρέπει να προχωρήσουμε σε κάτι πιο δημιουργικό και διαδραστικό και πωρωτικό... διατηρώντας όλα τα στοιχεία του D.I.Y., του φετίχ, του αγαπησιάρικου, του arty, του «αντιπροσωπευτικού» μιας κοινότητας ανθρώπων... αποφεύγοντας κάποιους κώδικες και νόρμες της αγοράς, που κάποιες φορές λειτούργουν περιοριστικά σε δημιουργικές ιδέες.

Το βασικότερο απ' όλα βέβαια είναι πως, όπως έχουμε πει πολλές φορές στο παρελθόν, βαριόμαστε να κάνουμε τα ίδια και τα ίδια... γουστάρουμε να αλλιάζουμε και να προχωράμε... και τα πράγματα προχωράνε μόνο όταν τα σπρώχνουμε... και μόνο έτσι και το μυαλό και το σώμα και η καρδιά και η ψυχή σου βρίσκονται σε ένταση και αναβρασμό και excitement as πούμε... και μόνο έτσι δεν κλητώνωεις και βαητώωνεις όταν όοοησας κυλήσαανεεεε σαργγάα και στα σύγουραα.....cut.

Έτσι κι αλλιώς, με όλες αυτές τις παράλληλες δράσεις που κάνουμε και που θα συνοδεύονται από ειδικές free press εκδόσεις (Velvet Festival, Velvet New Year's Party, Velvet Bus, Velvet Prize, Velvet Parties) και μέσω του ανανεωμένου μας site θα έχουμε κάτι παραπάνω από μηνιαία επαφή...

Τα λέμε στο 6 D.O.G.S. στις 30 Απριλίου, που θα κλείσουμε πανηγυρικά το Velvet Bus tour...
Βρείτε και πάρτε το Velvet – “Tomorrow” και stay tuned για όσα άλλα τα καινούργια που
ετοιμάζουμε...!!! και είναι μπόλικά...

X

VELVET BUS

3RD ARTS ON THE ROAD FESTIVAL

ΒΟΛΟΣ 16/04 ΤΟΥΤ. ΛΑΡΙΣΑ 17/04 STAGE. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 18/04
 ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ. ΣΕΡΡΕΣ 19/04 ΜΠΡΙΚΙ. ΚΑΒΑΛΑ 20/04 Η ΑΛΙΚΗ ΕΧΕΙ ΛΑΘΟΣ
 ΑΓΟΡΙ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 21/04 ΘΥΜΩΜΕΝΟ ΠΟΡΤΕΡΟ. ΠΑΤΡΑ 22/04 MORE
 STEPS. ΔΑΓΚΑΔΙΑ 23/04 ΠΛΑΤΑΝΟΣ. ΧΑΝΙΑ 25/04 ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟΝ.
 ΗΡΑΚΛΕΙΟ 26.27/04 LA BRASSERIE. ΑΘΗΝΑ 30/04 SIX D.O.G.S.

16-30
 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21.00
 info@velvetmagazine.gr
 www.velvetmagazine.gr

ΑΘΗΝΑ 30/04
 SIX D.O.G.S. ΑΒΡΑΜΙΩΤΟΥ 6-8

LIVE
 DANCE PERFORMANCE
 DAYS OF LEISURE
 DAZE & PLEASURE

MATHEW SAWYER
 & THE GHOSTS
 (LONDON, UK-FIRE RECORDS)
 FELIZOL & THE BOY
 THE CALLAS

CINEMA
 20.000 MILES AHEAD
 A LAST DRIVE STORY
 ART
 THE SMALLEST GALLERY
 IN THE WORLD

Nelle says

Μαζί με το προφυλακτικό,
 δεν ξεχνώ
 το αντισυλληπτικό μου χάπι!

No Stress for Sex

Μάθε υπεύθυνα για την αντισύλληψη στο site ή στην 24ωρη γραμμή επικοινωνίας
www.antisyllipsi.org.gr

800 11 21 400
 χωρίς χρέωση

Κέντρο Οικογενειακού Προγραμματισμού Νοσοκομείου ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ. Με την Αγγίδα της Α' ΜΑΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

CINEMA *Katharsis*

Η «Κάθαρση» του Φωκίωνα Μπόγρη είναι μια ταινία με αρκετό χιούμορ, έντονη βία και δράση, αρκετά cult και b-movie στοιχεία και ένα εντυπωσιακό cast: Βαγγέλης Μουρίκης, Κώστας Στεφανάκης, Γιάννης Οικονομίδης, Κώστας Ξυκομηνός, Βαγγέλης Αλεξανδρός, Τίνα Σπάθη, Τέλης Σταθόνε, Νίκος Τριανταφυλλίδης. Ο Φωκίων μίλησε στο Velvet για το ασυνήθιστο, για τα ελληνικά δεδομένα, αγαπημένο του κινηματογραφικό είδος και για το ανεξάρτητο σινεμά όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα.

Ποιοι είναι οι λόγοι που επέλεξες να ασχοληθείς με το σινεμά και ποιοι είναι οι δημιουργοί που σε επηρέασαν, Έλληνες ή μη;
Η ασχολία μου ξεκίνησε τυχαία στις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας, ήταν ιδέα ενός παιδιού κολλητού. Είναι οι κακές παρέες που ήλεμ... και το να κάνεις ταινίες είναι εθιστικό σαν τα ναρκωτικά (χαχαχα). Ήμουν αυτοδίδακτος, απλά είχα δει πολύ σινεμά -κακό και καλό- και αυτό φυσικά ήταν σχολείο -και συνεχίζει να είναι.

Πώς προέκυψε η ιδέα για την «Κάθαρση»;
Ήθελα απλά να κάνω μια ταινία εκδίκησης με πρωταγωνιστή τον Κώστα Στεφανάκη. Είναι ένα είδος ταινιών που πάντα με γοήτευε και νομίζω ο Κώστας ήταν φτιαγμένος για το ρόλο.

Πώς είναι να δουλεύει κανείς με συντελεστές όπως ο Βαγγέλης Μουρίκης ή η Τίνα Σπάθη; Κατά πόσο συνέβαλαν με τις ιδέες ή τους αυτοσχεδιασμούς τους στο τελικό αποτέλεσμα;
Ένα πολύ μεγάλο μέρος των διαλόγων βασίζεται στον αυτοσχεδιασμό. Δίνοντας τόσο μεγάλη ελευθερία ρισκάρεις, απλά νομίζω ότι στην περίπτωση μας λειτούργησε τέλεια -δίνει κι έναν αέρα διαφο-

ρετικό από αυτόν του standard action movie. Με όλους τους ηθοποιούς είχα άψογη συνεργασία -αν εξαιρέσουμε τον Σταθόνε, που για λόγους εγωισμού και απληστίας προσπάθησε να βλάψει την ταινία. Ας είναι καλά το μοντάζ και ο εκλεκτός Τάκης Σπυριδάκης που δέχτηκε να τον ντουμπλάρει.

Η «Κάθαρση» αποτελεί ένα DIY προσωπικό σου εγχείρημα. Ποια κομμάτια συντόνιζες εσύ και πόσο εύκολη ή δύσκολη ήταν η ολοκλήρωσή του;
Έκανα τα πάντα -από χαμάλη/ταξιτζή, μέχρι δημόσιες σχέσεις, μέχρι ό,τι μπορείς να φανταστείς. Συχνά με τραυματισμούς, με κακή ψυχολογία, άγχος και πάντα με ελάχιστα λεφτά. Όταν δεν έχεις τη δυνατότητα να πληρώσεις άλλους να σε βοηθήσουν, πρέπει πολύ απλά να τα κάνεις μόνος σου.

Οι ταινίες σου έχουν χαρακτηριστικά από cult και b-movies, έντονο ρεαλισμό, χιούμορ και κυνισμό. Πιστεύεις πως το είδος αυτό έχει βρει το κοινό του στην Ελλάδα;
Όχι, δεν νομίζω ότι υπάρχει υπολογίσιμο κοινό -αν υπήρχε ζήτηση θα υπήρχε και προσφορά. Πόσες “cult” ταινίες βλέπεις να παράγονται σήμερα στην Ελλάδα; Άσε που αν αποδεχτείς την ταμπέλα του cult στη χώρα μας, αυτομάτως περιθωριοποιείς τον εαυτό σου. Αν το όλο cult φαινόμενο εδώ ήταν υγιές όπως σε άλλες χώρες, θα ήθελα να είμαι μέρος του, απλά για την ώρα ευχαριστώ δεν θα πάρω!

Γενικότερα, ποια είναι η άποψή σου για τον ανεξάρτητο ελληνικό κινηματογράφο όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα;
Και ο ανεξάρτητος ελληνικός κινηματογράφος εξαρτάται λίγο-πολύ από κάποιους, απλά τουλάχιστον σήμερα γίνονται και ταινίες πιο άμεσες, που έχουν πράγματα να πουν και αξίζουν τον χρόνο του θεατή. Το θέμα είναι να ξεπεράσει και ο κόσμος τις προκαταλήψεις του περί «Ελληνικής ταινίας» και να τις στηρίξει.

Ποια είναι η εμπειρία σου από τις πρώτες προβολές της ταινίας στις Νύχτες Πρεμιέρας και στο Cult Festival;
Ήταν θετικές εμπειρίες και οι δύο, οι Νύχτες ήταν κάτι πρωτόγνωρο ενώ το Cult ήταν πλέον σαν οικογενειακή φάση. Το κοινό φάνηκε να το διασκεδάζει και στις δύο προβολές, γεγονός που με έκανε να αποκτήσω πίστη στην ταινία.

Σε ποιο στάδιο βρίσκεσαι τώρα όσον αφορά στην προώθηση και προβολή της ταινίας και ποια τα σχέδιά σου για το μέλλον;
Βρίσκομαι σε συζητήσεις με διανομείς. Απλά όταν έχεις κάνει μια αντιεμπορική δουλειά και έχεις να κάνεις με έμπορους, τα πράγματα είναι σκληρά. Λογικά, θα έχω κάποια νέα μέσα στην άνοιξη. Ιδέες για το μέλλον υπάρχουν, απλά... μακάρι να χρειάζοντουσαν μόνο αυτές για να κάνεις μια ταινία!

CONVERSE

1η νικήτρια: Αντωνία Κασούρη

Art on a Converse All Star...

Διαγωνισμός ζωγραφικής για 3η συνεχόμενη χρονιά!

Η Converse καλεί νέους "harditcives" να φιλοτεχνήσουν το δικό τους Converse All Star. Μεταξύ των έργων επιλεγμένων τα 3 καλύτερα και το κοινό κριτήριο να ψηφίσει το αγαπημένο του.

στο κατάστημα Converse, Π. Κηφισίας 268, Ν. Ψυχικό.

ΤΙ ΓΥΡΕΥΕΙ ΣΤΟ «ΑΛΙΚΗ» ΤΟ «ΑΜΟΡΕ» και πώς μπερδευτήκαμε έτσι με τους Μπάτλερ και τις Νύχτες;

Όταν μου είπαν ότι ο Θωμάς Μοσχόπουλος θα ανέβαζε παράσταση -και μάλιστα διπλή- στο «Αλίκη», απόρησα. Καλώς ή κακώς, έχουμε συνδυάσει στα καλλιτεχνικά πράγματα ανθρώπους και χώρους, έχουμε ψιλοβάλλει τις ταμπελίτσες μας στους «εμπορικούς» και στους «εναλλακτικούς», «ανεξάρτητους» κ.τ.λ. Ο Μοσχόπουλος, με την πορεία του στο χώρο, έχει καταγραφεί στη μνήμη μας με δουλειές όπως εκείνες στο Αμόρε. Δύσκολα τον φανταζόσουν να δημιουργεί σε ένα χώρο όπως το θέατρο «Αλίκη». Φαίνεται όμως πως πλέον οι δημιουργοί, λόγω συνθηκών, προτιμούν κάποιες φορές συνεργασίες με λιγότερο «ψαγμένο» αμπαλάζ, όταν αυτές μπορούν να τους εγγυηθούν μια σίγουρη και καλή παραγωγή που θα τους απαλλάξει από τα άγχη τύπου «επιχορήγηση». Σε αυτή την περίπτωση η πρωτοτυπία δεν είχε να κάνει μόνο με το χώρο, αλλά και με την ουσία, αφού επιλέχθηκαν δύο έργα διαφορετικών συγγραφέων και διαφορετικής εποχής με κάποια κοινά σημεία στο περιεχόμενο και στο κοινής καταγωγής χιούμορ να παίζονται εναλλάξ και ενιαία καθημερινά και μαζί σε μια μεγάλη θεατρική βραδιά κάθε Κυριακή. Έτσι λοιπόν, το γνωστό έργο του μεγάλου ελισσαβετιανού «Δωδέκατη Νύχτα» και η κωμωδία «Τι Είδε ο Μπάτλερ» του τραγικού Τζο Όρτον με τη διαρκή παρουσία των Beatles σε swinging φόντο, έγιναν μια ενότητα που εναλλιάσσεται καθημερινά. Εδώ βέβαια, ιστορικά, τίθεται μια τριγωνική σχέση ανάμεσα στον Σέξπιρ, τους Μπιτλς και τον Όρτον, αφού ο τελευταίος ξεκίνησε παίζοντας τη δεκαετία του '60 Σέξπιρ σε θιάσους της αγγλικής επαρχίας και μας άφησε πριν ανέβει το έργο του «Τι είδε ο Μπάτλερ» στη σκηνή, αφήνοντας επίσης στα χαρτιά του ένα ημιτελές σενάριο ταινίας που θα έκανε με τους Μπιτλς. Ο Όρτον δολοφονήθηκε από τον εραστή του και βρέθηκε από τον σοφέρ των Μπιτλς, όταν εκείνος πήγε να τον παραλάβει για το ραντεβού του με το συγκρότημα. Η ουσιαστικότερη πρόκληση της ιδέας του Μοσχόπουλου ήταν το long run της Κυριακής, όπου ξεκινάς να βλέπεις τη φάρσα του Όρτον και μετά το έργο του Σέξπιρ. Σε αυτή την ακολουθία οι συνθήκες ευνοούν, γιατί ξεκινάς να βλέπεις μια απλοϊκή φάρσα που διαδραματίζεται στα 60s και έχει να κάνει με παρεξηγήσεις, χαλασμένα τηλέφωνα και εξωφρενικούς χαρακτήρες -τα βασικά δηλαδή στοιχεία του είδους αυτού. Η σκηνοθετική ματιά σε αυτό το έργο δεν πιστεύω ότι κατάφε-

ρε να υπερβεί τα στεγανά μιας κωμωδίας που θα βλέπαμε σε οποιοδήποτε μαζικό θέατρο από έναν σκηνοθέτη ή ακόμα και στη Finos Films. Το δεύτερο κομμάτι του δίπτυχου αυτού όμως, είναι μια απρόσμενα ευτυχής αλληλαγή στο τοπίο -και βλέω ευτυχής γιατί είσαι ήδη κουρασμένος από το προηγούμενο δώρο, οπότε αδημονείς να δεις κάτι που θα σε ξυπνήσει. Στη «Δωδέκατη Νύχτα» επικρατούν ο έρωτας, η τρέλλα, η μελαγχολία, το ψέμα, η εναλλαγή γέλιου και δράματος. Το έργο από μόνο του είναι, φυσικά, εξαιρετικό, αλλά και η σκηνοθετική ματιά άρτια. Τα σκηνικά του Κωνσταντίνου Κυπριωτάκη παίζουν με το ευφάνταστο και το πραγματικό και αποδίδουν ευρηματικά τη στιγμή, οι φωτισμοί του Λευτέρη Παυλίδου αναδεικνύουν το χώρο και τους ηθοποιούς, αλλά οι τελευταίοι (θυμόμαστε μέρες Αμόρε) είναι εκείνοι που πραγματικά κλέβουν την παράσταση. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν η Ιωάννα Παππά (Βιόλλα), που καταφέρνει και βγάζει έναν πονεμένο έρωτα για τον Δούκα Ορσίνιο (Χρήστος Λούλης), πείθοντας παράλληλα ως ο «έφηβος-κόρη» των Σεξπιρικών Σονέτων, ο Αργύρης Ξάφης, που υποδύεται τον κλόουν-παλιάτσο και υπογραμμίζει θυρική τα σημεία της παράστασης με την υπέροχη φωνή και εκφραστικότητα του, αλλά και ο Νίκος Καραθάνος. Ο Καραθάνος καταφέρνει και βγάζει μια ωμότητα και μια τραγική ευαισθησία κάνοντας έναν κωμικό ρόλο. Θυμίζει μεγάλους παλιούς κωμικούς, όπου κρέμεσαι από τις παύσεις τους. Η σκηνοθετική συνοχή ανάμεσα σε αυτές τις δύο παραστάσεις δεν θα έλεγα ότι φανερώνεται, κρίνοντας από το αποτέλεσμα αλλά και από τη σύγκριση των έργων. Μόνη της η «Δωδέκατη Νύχτα» είναι μια εξαιρετική παράσταση και θα μπορούσε ίσως να σταθεί και πολύ καλύτερα χωρίς την παρουσία της πρώτης. Ένωσα τελικά σαν να έγινε η μία παράσταση για το κοινό του «Αλίκη» και η άλλη για το κοινό του Μοσχόπουλου. Είναι ωραίος ο πειραματισμός, αλλά κάποιες φορές χάνει το νόημά του.

Timberland

MULTIPLE
PERSONALITY

CONFEDANCE TIME!

Ένα από τα μεγαλύτερα θέματα που απασχολούν σήμερα τη χορευτική κοινότητα, ειδικά στην Ελλάδα, είναι η εκπαίδευση και η έρευνα και συγκεκριμένα σε πανεπιστημιακό επίπεδο.

Είμαστε από τις λίγες δυτικές/ευρωπαϊκές χώρες στις οποίες η εκπαίδευση στο χορό δεν έχει καμία θέση στο πανεπιστήμιο και τα επαγγελματικά διπλώματα δεν θεωρούνται καν ισάξια των ΤΕΙ... Δεν υπάρχει καν τμήμα αντίστοιχο της Θεατρολογίας, που να συνδέει την πράξη με τη θεωρία, κι έτσι αυτός ο κλάδος καταδικάζεται χρόνια τώρα στο περιθώριο, τόσο βιοποριστικά και σε επίπεδο απασχόλησης, όσο και σε ουσιαστική έλλειψη γνώσης και περιεχομένου. Αυτό λείπει πολύ για το σε ποια ακριβώς θέση καθορίζει η πολιτιστική πολιτική της Ελλάδας τα καλλιτεχνικά επαγγέλματα και την τέχνη του Χορού ειδικότερα.

Παρόλα αυτά, η αρχή έχει ήδη γίνει, με τα τμήματα θεατρικών σπουδών (σε Αθήνα, Πάτρα και το πρόσφατο Ναύπλιο) και με κάποιους ανθρώπους που με προσωπικό αγώνα και επιμονή (κάποιοι μετά τη χορευτική τους πορεία), έχουν αφιερωθεί σε θεωρητικές σπουδές και έρευνα, ώστε να θέσουν νέες βάσεις για να προχωρήσει η τέχνη του Χορού και στην Ελλάδα.

Κι έτσι, ενώ η ελληνική χορευτική σκηνή διανύει μια σκοτεινή περίοδο (λόγω των γνωστών οικονομικών δυσχερειών και το αναμενόμενο «πάγωμα» των κρατικών επιχορηγήσεων), μία ακτίνα αισιοδοξίας έρχεται από το Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων! Με δική του πρωτοβουλία και τη συνεργασία αρκετών φορέων (βλ. ιστοσελίδα κάτω), οργανώνει το 1ο Διεθνές Συνέδριο Χορού, με βασικό θεματικό άξονα «Χορευτικά Σώματα: Πρακτικές και Πολιτικές». Το συνέδριο θα διαρκέσει 4 μέρες, 22-25 Απριλίου και θα διεξαχθεί στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου-Τμήμα Θεατρικών Σπουδών-Ναύπλιο (Πέμπτη 22/4) και στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών (23-25/4). Καλεσμένοι ομιλητές από την Ελλάδα, την Ευρώπη και τις Η.Π.Α. θα δημιουργήσουν ανταλλαγές θέσεων και γνώσεων, αλλά και γόνιμο διάλογο σε παγκόσμιο επίπεδο.

Το συνέδριο θα επικεντρωθεί στον τρόπο αντίληψης του σώματος -με τις όποιες προεκτάσεις- όπως αντιμετωπίζεται από τα μέσα του προηγούμενου αιώνα στον έντεχνο χορό.

Η επιστημονική επιτροπή του συνεδρίου απαρτίζεται από τις Βάσω

Μπαρμπούση (Πρόεδρος, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου), Κάτια Σαβράμη (Αντιπρόεδρος, Λέκτορας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών) και Μαρία Τσουβαλά (Γραμματέας, Λέκτορας στο Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Εκπαιδευτικός του χορού).

Μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα της παγκόσμιας ακαδημαϊκής χορευτικής κοινότητας θα παρευρεθούν και θα πάρουν το λόγο, ανάμεσά τους τα επίτιμα μέλη: Ramsay Burt (Καθηγητής Ιστορίας Χορού στο Πανεπιστήμιο De Montfort, Μεγάλη Βρετανία), Susan Leigh Foster (Χορογράφος, Ερευνήτρια, Καθηγήτρια στο Τμήμα World Arts and Cultures στο UCLA, Η.Π.Α.), André Lepecki (Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Performance Studies του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, Η.Π.Α.), Maxine Sheets-Johnstone (Ερευνήτρια Χορού, Επίτιμη Καθηγήτρια στο Τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Όρεγκον, Η.Π.Α.).

Είναι μεγάλη τιμή για το χορευτικό κόσμο το ότι θα μας επισκεφτούν τόσο πολλοί και τόσο αξιόλογοι ερευνητές και η παρουσία όλων μας θα προτρέψει αντίστοιχες κινήσεις στο μέλλον, θα αποδείξει ότι οι άνθρωποι του χορού (και όχι μόνο) ενδιαφέρονται βαθιά για το αντικείμενό τους και είναι ανοικτοί στη διεθνή καλλιτεχνική και επιστημονική ανταλλαγή. Ένα μεγάλο μπράβο στο Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων και σε όλους τους συν-διοργανωτές!

Για αναλυτικές πληροφορίες, πρόγραμμα και πλήρη λίστα των συμμετεχόντων και εκδηλώσεων, ανατρέξτε στην ιστοσελίδα: <http://choreographers.gr/>

taf
the Art Foundation

άγγελος αντωνόπουλος
wunderkammer
επιμέλεια έκθεσης: τρις κρητικού

15.4-6.5.2010

BOMBAY SAPPHIRE
BOMBAY SAPPHIRE - the BOMBAY SAPPHIRE Foundation and
artists are responsible for their own content and trademarks

Νομικανού 5, 105 85 Μοναστηράκι, ΑΤ 210 3238757
info@theartfoundation.gr <http://www.theartfoundation.gr>

velvet festival

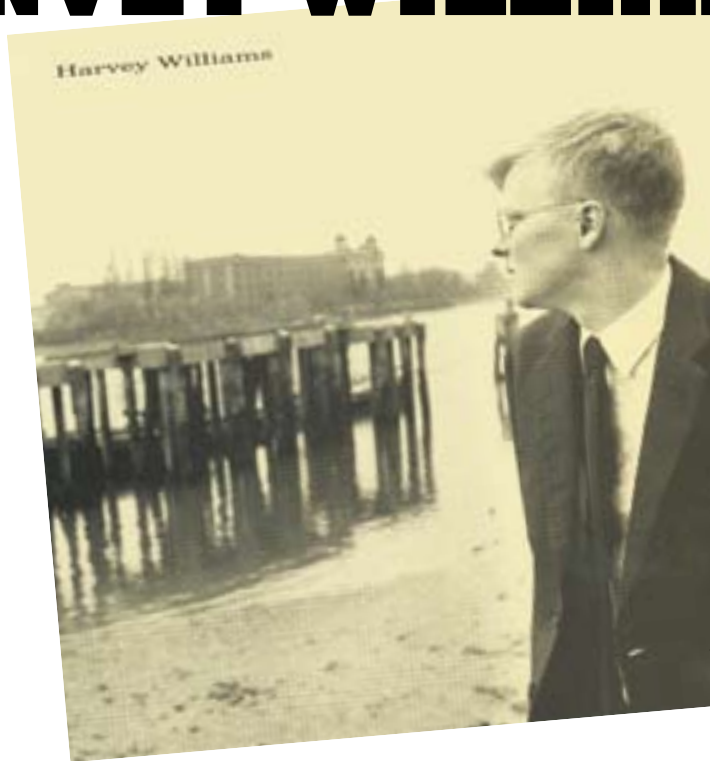
5 VELVET YEARS

Για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά γιορτάσαμε τα γενέθλιά μας σε ένα μεγάλο τριήμερο Φεστιβάλ με συναυλίες, εικαστικά, κινηματογράφο και dj sets. Ευχαριστούμε πολύπολύ όλο το Velvet Team για τη δουλειά που έκανε, όλους τους καλλιτέχνες που συμμετείχαν, όλα τα παιδιά στο Βίος που μας φιλοξένησαν και μας βοήθησαν στην παραγωγή και το Dewar's που στήριξε την προσπάθειά μας για άλλη μια φορά.

Πολλά φιλιιά σε όλο αυτόν τον κόσμο που ήταν εκεί αυτές τις τρεις μέρες, που μαζί πέρασαμε σούπερ και μας γέμισε αισιοδοξία.

HARVEY WILLIAMS

label ShaLaLa, μαζί με μερικούς ακόμη εκδότες φανζίν. Ωστόσο την ίδια περίοδο ήταν έτοιμος να λανσάρει και τη Sarah Records και ήθελε να συνεργαστούμε και σ' αυτό το κομμάτι. Το ίδιο ήθελα κι εγώ, ένιωθα μάλιστα ότι ήταν μεγάλη τιμή.

Προσωπικά πιστεύω ότι οι κυκλοφορίες με τις αριθμήσεις 17 και 22 της Sarah περικλείουν ορισμένα από τα πιο υπέροχα μουσικά κομμάτια που έχουν ποτέ χαραχτεί πάνω σε βινύλιο. Ποιες είναι οι αγαπημένες σου κυκλοφορίες της Sarah;
Ουάου, σ' ευχαριστώ πολύ! Νομίζω ότι όλα τα 45άρια των Sea Urchins εξακολουθούν να μου ακούγονται φανταστικά, ίσως όμως η πιο αγαπημένη μου κυκλοφορία να είναι το EP "Sunflower", των Springfields.

Όπως ξέρουμε, οι Another Sunny Day ήταν προσωπικό σου πρότζεκτ. Ποιες είναι οι διαφορές ανάμεσα στους Another Sunny Day και τον Harvey Williams, δηλαδή ανάμεσα στις δύο διαφορετικές αυτές μουσικές περιόδους;

Μμμ... νομίζω ότι αν ακούσεις απλά τους δίσκους θα καταλάβεις! Όπως είπες, οι Another Sunny Day ήμουν ουσιαστικά εγώ, μόνος μου, νομίζω ότι εάν είχα προσπαθήσει να υπογράψω με τη Sarah ως "solo artist" ίσως και να μην έδειχναν τόσο ενδιαφέρον. Κι αυτό γιατί το "indie" κοινό δείχνει να είναι, κάπως ενδόμυχα, πιο δεκτικό απέναντι σε μπάντες παρά σε solo acts. Ταυτόχρονα βέβαια, σκεφτόμουν και ήθελα πραγματικά κάποια στιγμή οι Another Sunny Day να εξελιχθούν σε αληθινή μπάντα, αλλά όπως αποδείχτηκε αυτό θα χρειαζόταν υπερβολικά μεγάλη προσπάθεια.

Τον καιρό που έγραφα τα κομμάτια για το πρώτο μου "solo" LP είχα σχεδόν εγκαταλείψει τα καθαρά indie ακούσματα κι ευχαριστώμουν περισσότερο ν' ακούω solo singers-songwriters, όπως οι Carole King, Randy Newman, Nilsson, τέτοια πράγματα. Οπότε σκέφτηκα ότι δεν ήταν πια απαραίτητο να υποκρίνομαι ότι βρίσκομαι στο πλαίσιο μιας μπάντας και μάλιστα, από τη στιγμή που ο ήχος του δίσκου ήταν τόσο διαφορετικός από τα singles των Another

Μπορεί να υπήρξε μέλος των Field Mice, Blueboy, Hit Parade, Trembling Blue Stars, να κυκλοφόρησε δύο άλμπουμ -ένα στη Sarah Records και ένα στη Shinkansen- ως Harvey Williams, αυτό όμως που τον χαρακτήρισε περισσότερο ήταν το προσωπικό του γκρουπ, οι Another Sunny Day. Δισκογραφικά ξεκίνησε με τους Another Sunny Day το 1988 και την κυκλοφορία του 7" flexi "Anorak City" από τη Sarah Records, για να ακολουθήσουν αρκετά singles -όλα στη Sarah πλν του "Genetic Engineering"(στην Caff του Bob Stanley). Το "London Weekend" ήταν το μοναδικό άλμπουμ του ως Another Sunny Day, στην πραγματικότητα ήταν μια συλλογή από τα singles που είχε κυκλοφορήσει στη Sarah (επανακυκλοφόρησε πριν λίγο καιρό και από την Cherry Red). Από κει και πέρα, κυκλοφόρησε 2 LPs ως Harvey Williams: το "Rebellion", στη Sarah Records το 1994 και το "California", το 1999 στη Shinkansen. Στις 18 Απριλίου ο Harvey βρέθηκε στην Αθήνα κι έπαιξε ζωντανά στο Tiki Bar, τραγούδια που κυκλοφόρησε και ως Harvey Williams αλλά και ως Another Sunny Day. Αξίζει να αναφερθεί πως ήταν η πρώτη φορά που ένα όνομα της Sarah Records έπαιξε ζωντανά στη χώρα μας!

Όπως έχει συμβεί με αρκετές μπάντες, η ιστορία-δισκογραφία σου, πρώτα ως Another Sunny Day κι ύστερα ως Harvey Williams έχει άρρηκτα συνδεθεί με τα labels του Matt (Haynes), κυρίως με τη Sarah Records. Πώς έγινε η πρώτη επαφή με τη Sarah και τι σημαίνει για σένα το συγκεκριμένο label;

Ήταν κάπου στο 1985, μια μέρα που βρέθηκα στο δισκάδικο της Rough Trade κι έπεσα τυχαία πάνω στο φανζίν "Are You Scared to Get Happy", που έβγαζε προ-Sarah ο Matt. Δεν είχα ποτέ μου συναντήσει αυτό το είδος της δημοσιογραφίας, που έβγαζε ένα τόσο ανεπιτήδευτο πάθος κι ενθουσιασμό. Έτσι ένιωσα ν' ανοίγουν όλες οι πόρτες μπροστά μου και μήκα στη διαδικασία, πρώτα ν' αρχίσω να γράφω στον Matt, ενώ στη συνέχεια του έστειλα μια κασέτα με τις πρώτες demo ηχογραφήσεις των Another Sunny Day. Αμέσως εκείνος έδειξε διάθεση να κυκλοφορήσει ένα ASD flexi, μια και ήταν η εποχή που είχε αρχίσει να δουλεύει με το flexi

Sunny Day, ίσως το να εξακολουθούσα μ' αυτό το όνομα να λειτουργούσε παρρηφαντικά! Έτσι μου φάνηκε ότι είχε πολύ περισσότερο νόημα να βγάλω το LP με τ' όνομά μου, ως Harvey Williams.

Συνεργάστηκες επίσης με ορισμένες από τις μπάντες της Sarah, όπως τους The Field Mice, Blueboy και Hit Parade. Υπάρχει κάποια άλλη αξιοσημείωτη συνεργασία που μου διαφεύγει;

Για ένα διάστημα έπαιζα με τους Trembling Blue Stars, σε κάποια κομμάτια από τα πρώτα τους LPs και σε όλα τα live τους μέχρι τα τέλη του 2001. Βρέθηκα επίσης να παίζω σε μια πρώιμη εκδοχή των Saint-Etienne, όπως και σε διάφορα sessions εδώ κι εκεί. Πάντως τα τρία που προανέφερες ήταν τα πιο σημαντικά.

Έχουν περάσει πάνω από 10 χρόνια από τον τελευταίο δίσκο που κυκλοφόρησες (σ.σ. "California", 1999). Έχεις σχέδια για μια μελλοντική κυκλοφορία; Έκανες κάποιες άλλες συνεργασίες σε αυτό το διάστημα;

Πωπω, ναι, πέρασαν πια 10 και βάλε χρόνια. Όπως είπα και πριν, μέχρι το 2001 ήμουν με τους Trembling Blue Stars, αλλά πέραν τούτου... σχεδόν τίποτα. Δεν το αρνούμαι ότι η τελευταία δεκαετία κύλησε πολύ ήσυχα, σχεδόν σιωπηλά. Συνεχίζω βέβαια να γράφω μουσική, περιστασιακά, οπότε έχω ένα στοκ από κομμάτια, όμως σήμερα μου φαίνεται σχεδόν ανούσιο το να κυκλοφορείς τη μουσική σου σε δίσκους και CDs. Υπάρχει τόση πολλή μουσική τριγύρω και δεν θα 'θελα να προσθέσω κι εγώ τα δικά μου αχρείαστα σκουπίδια πάνω στο σωρό.

Ποια είναι η γνώμη σου για τη σύγχρονη pop; Άκουσες πρόσφατα κάποια νέα μπάντα που νομίζεις ότι θ' άξιζε να προσέξουμε;

Πριν δυο χρόνια περίπου φαινόταν ότι ο «καθένας» σχεδόν έπαιζε σε κάποια μπάντα, κάτι που ήταν υγιές, αλλά ταυτόχρονα και κουραστικό. Σήμερα δεν μπορώ να πω ότι βρίσκω πολλή συναρπαστικά πράγματα, πάντα όμως υπάρχει κάτι όμορφο ν' ακούσεις και να σε εμπνεύσει. Αυτό είναι για μένα τώρα οι Gentleman's Agreement: αγνή, σούπερ-απαλή 70s pop, χαρούμενη και εκστατική, δίχως όμως την ειρωνεία που θα περίμενε κανείς.

Για το τέλος, μια καθαρά προσωπική ερώτηση: Πώς τα βγάζεις πέρα, ποια είναι τώρα η κύρια δουλειά σου; Έχεις κάποια χόμπι ή ενδιαφέροντα, πέρα από τη μουσική, που να σε εξιτάρουν;

Δουλεύω στο BBC, στη συντήρηση και το remastering παλιών ταινιών και βιντεοκασετών. Ουσιαστικά δεν ήθελα ποτέ, νομίζω, να ζω από τη μουσική, ήθελα μόνο με κάποιον τρόπο να ευχαριστιέμαι την εμπειρία της. Όσο για χόμπι που ής, αγαπούσα πάντοτε και πάνω απ' όλα τη μουσική και αυτό δεν πρόκειται ν' αλλάξει. Μου αρέσει πάντως επίσης να πηγαίνω και να βλέπω παλιά μνημεία, όπως το Avebury.

VELVET PRIZE 2010

Η ετήσια ψηφοφορία για τις ελληνικές αγγλόφωνες κυκλοφορίες, που θα στείλει 2 μπάντες για live στο Λονδίνο!!!

TO CONCEPT

Δημιουργήσαμε μια λίστα με τους δίσκους που κυκλοφόρησαν μέσα στο 2009, τους οποίους τώρα καλούμαστε ν’ αξιολογήσουμε. Μέσ’ από την ψηφοφορία, οι μουσικοί συντάκτες του Velvet και όσοι αναγνώστες θέλουν να πάρουν μέρος διαμορφώνουν το τελικό top-10, από το σύνολο των ετήσιων κυκλοφοριών. Αυτοί οι 10 δίσκοι θα ταξιδέψουν στην Αγγλία και συγκεκριμένα στο μουσικό περιοδικό ARTROCKER (www.artrocker.com), για να αξιολογηθούν από τους συντάκτες του περιοδικού και να έχουμε τους δύο «πρώτους».

Ο βασικός λόγος που συνεργαζόμαστε σε αυτό το «διαγωνισμό» με το περιοδικό ARTROCKER (πέραν του ότι είναι ένα super έντυπο) είναι ότι έτσι ανοίγει ο δρόμος στα βραβευμένα συγκροτήματα να ταξιδέψουν στην Αγγλία και να παίξουν στις live βραδιές που οργανώνει αυτό το περιοδικό με καινούργια εναλλακτικά γκρουπ.

Ο λόγος που ζητάμε και τη δική σας συμμετοχή για την επιλογή των 10 και δεν αποφασίζουμε μόνοι μας «ως ειδικοί», είναι για να καταλαβαίνουμε καλύτερα κι εμείς και τα γκρουπ τις απόψεις και προτιμήσεις σας από όσα κυκλοφορούν κάθε χρόνο και για να είναι πιο δημοκρατικό το όλο πράγμα.

Η φετινή λίστα περιλαμβάνει αυστηρά τις κυκλοφορίες του 2009.

Η «Επιτροπή» που ψηφίζει αποτελείται από:

- A) Το κοινό
- B) Τους μουσικούς συντάκτες του Velvet
- Γ) Τον Μάκη Μνηάτο

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- 1 Η «Επιτροπή» ψηφίζει και αναδεικνύει τις 10 πρώτες αγγλόφωνες κυκλοφορίες της λίστας.
- 2 Οι 10 αυτές κυκλοφορίες ανακοινώνονται και στέλνονται στο περιοδικό ARTROCKER (London).
- 3 Το ARTROCKER επιλέγει τους 2 νικητές, οι οποίοι ανακοινώνονται σε μια ειδική βραδιά τον Ιούνιο.
- 4 Το βραβείο είναι ταξίδι και συναυλία στο Λονδίνο σε ARTROCKER club night.

ΤΡΟΠΟΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Μπείτε στο site μας, www.velvetmagazine.gr, κλικάρετε στο εικονίδιο “Velvet Prize” και ψηφίστε από 3 έως 10 κυκλοφορίες της λίστας με τις κυκλοφορίες του 2009.

Η ψηφοφορία θα τελειώσει στις 30 Απριλίου!

In memory of... FILL SCARS AND YELL-O-YELL...

“The hanged man lives alone in a hollow room, he hangs like Death-stick fly-tape, but there are no flies on him. He owns nothing. None but one’n’only left obsession...”

Yell-o-Yell: XIII (Thirteen)

Καλώς ήλθατε κυρίες και κύριοι στον στοιχειωμένο κόσμο των Yell-o-Yell, μιας χαοτικής μα αξιόλογης μπάντας των 80s, που ήρθε να ταράξει τα ήρεμα έως τότε νερά της ανεξάρτητης ελληνικής σκηνής. Στο τιμόνι της ο ταλαντούχος Fill Scars, κατά κόσμον Φιλώτας Βα-σκαλής. Την πρώτη σύνθεση συμπληρώνουν οι Βαγγέλης Καζιλιέ-ρης και Χάρης Κυρκιλής, στα τύμπανα και μπάσο αντίστοιχα. Αρχές του ’82 δίνουν τις πρώτες τους ζωντανές εμφανίσεις στη Σοφίτα, σοκάροντας το κοινό, για ν’ ακολουθήσει το παρθενικό τους σαρανταπεντάρι “Shoot the Truth”, που είναι και η πρώτη κυκλο-φορία της Creep Records. Η ιστορία έχει ως εξής...

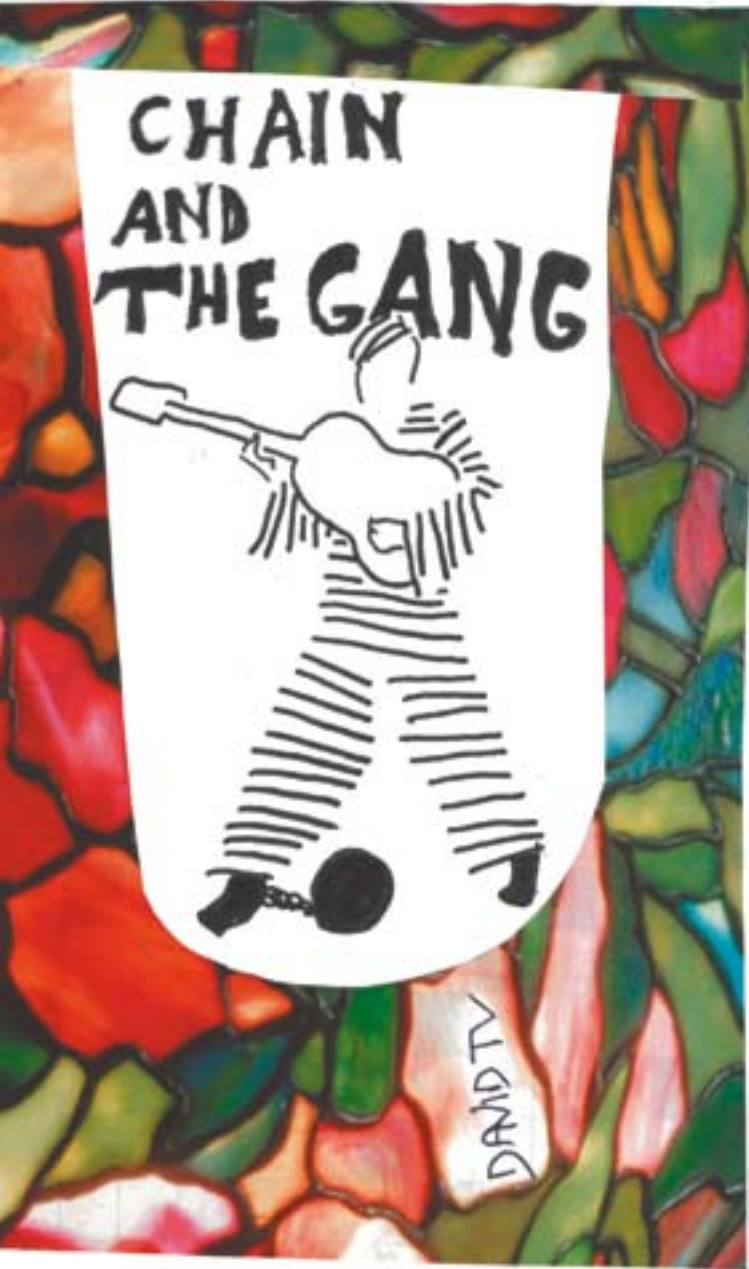
Ο Μπάμπης Δαλίδης, συμμαθητής του Fill στο σχολείο και κολλητός του φίλος, εντυπωσιασμένος από το σκοτεινό στιλ και τη δύναμη της εν λόγω μπάντας, αποφασίζει να στήσει την εταιρεία και να κάνει το όνειρό τους πραγματικότητα, με τη γνωστή συνέχεια. Οι επιρροές από τους Αυστραλούς Birthday Party είναι εμφανείς, ενώ σε μικρότερο βαθμό ανακατεύονται στον ήχο τους οι Gang Of Four και οι Public Image. Τα μηνύματα για τη συνέχεια είναι ξεκάθαρα, και πράγ-ματι το 1983 κυκλοφορεί το υπέροχο ep “Fun Time”, το οποίο ανοίγει το δρόμο για το πρώτο ολοκληρωμένο άλμπουμ, με τίτλο “Hello Hell”, που βγαίνει το 1984 –πάντοτε κάτω από την ταμπέλα της Creep. Ο δίσκος αυτός χαρακτηρίζεται από τον μουσικό τύπο της εποχής σαν η πιο ακραία και περίπλοκη δημιουργία που παρουσιάστηκε στην ελληνική σκηνή των 80s, ενώ αργότερα ψηφίστηκε από τους συντάκτες του –έγκυρου τότε– ΠΟΠ και ΡΟΚ, σαν ένα από τα σπου-δαιότερα ελληνικά άλμπουμ όλων των εποχών!!!

Οι συναυλίες τους στα κληρο της εποχής Μουσική Αποθήκη και Πήγασος χαρακτηρίζονται θρυλικές, και φτάνουμε στο 1986 που κυκλοφορεί ο δίσκος “XIII (Thirteen)”, από τη Smash Records, ένα θεσσαλονικιώτικο label. Ο δίσκος, που είναι και το κύκνειο άσμα των Yell-o-Yell, κυκλοφορεί ταυτόχρονα και από τη γερμανική Sub-Up records, χωρίς να γνωρίζω αν το γκρουπ έδωσε κάποιες συναυλίες για να στηρίξει την εκεί κυκλοφορία.

Στο άλμπουμ αυτό υπάρχει νέα σύνθεση: εκτός από τον Fill, συμμε-τέχουν οι Σπύρος Φάρος στο μπάσο και Ανδρέας Φ. στα τύμπανα. Το γκρουπ εξαφανίζεται από τα ραίβ για αρκετά χρόνια χωρίς να έχει διαλυθεί επίσημα και επανέρχεται το 1991, με δύο συναυλίες στο Αν, στις 24 Μαρτίου και 20 Απριλίου, που έμελλε να είναι και οι τελευταίες. Η σφραγίδα στο κεφάλαιο Yell-o-Yell μπήκε στα τέλη του Νοεμβρί-ου του ’93, με τον άδικο θάνατο του Fill από ο.δ.

Δεκαεπτά χρόνια μετά, αισθάνομαι τυχερός που είχα την τύχη να δω ζωντανά αυτή τη μπάντα και να μοιραστώ κάποιες αναμνήσεις μου μαζί σας...
R.I.P...

Οι Chain and the Gang είναι φυσικά το καινούριο σχήμα του Ian Svenonius, που εδώ και χρόνια είναι γνωστός ως ο πιο chic και σκεπτόμενος δανδής-πιθηκάνθρωπος, αν όχι στον πλανήτη, τουλάχιστον επί της ηπείρου ονόματι Αμερική. Όπως και ο ίδιος ο Svenonius, ο ήχος των Chain and the Gang είναι ταυτόχρονα ωμός και ραφινάτος, ανδιστικός και ακαταμάχητος, ιδρωμένος και παρφομαρισμένος. Ακόμα πιο απίρριτοι και άρμεοι και ίσως λιγότερο αυστηροί από τους Make-Up, φοράνε αγέ-

Έν τω ρετρώ το ευ!

Αφήστε τις ελευθερίες και πιάστε τις αλυσίδες: περιττό ν' αναφερθεί ότι ο δίσκος της χρονιάς που πέρασε ήταν το “Down with Liberty... Up with Chains”, το πρώτο άλμπουμ των Chain and the Gang, το οποίο αποτελεί κατά κάποιον τρόπο τη «χαρά του DJ», μια και το καθένα από τα δέκα κομμάτια καθλώνει, τόσο στιχουργικά όσο και μουσικά. Για όσους από εμάς τα γκαρτζόσκυλα που δεν αρκούνται σε μία τουλάχιστον καθημερινή ακρόαση, αναμένεται ένα –ελπίζουμε– ονειρώδες κλείσιμο της ευρωπαϊκής τους περιοδείας, την Πρωτομαγιά στη “Μύγα”.

να και τεμπελιά ωσάν παράσημα και αποινέουν την ανησυχητικά καθισχυαστική μυρωδιά του σκουριασμένου κακάο-Αμερικάνικου ρετρό, ρετρό, ρετρό και πάλη ρετρό, μέχρι να μας πεταχτούν τα μάτια έξω. Πενήντα, εκατό, χίλια πεντακόσια χρόνια αργότερα, και η ακατανόμαστη δεκαετία της αισθητικής τελειότητας ακόμα θα στοιχειώνει και θα συνεπαίρνει –ο Svenonius όμως δεν είναι ούτε θύμα ούτε θιασώτης της, αλλήλ ενορχηστρωτής μιας καθόλου σπουδαίας επαναστατικής και βιτριολικής φάρσας που δανείζεται στοιχεία τόσο από τα σκουπίδια όσο και από, αν πούμε, τη μυϊζουτιέρα ενός κάποιου Sacha Guitry. Εκεί βρίσκονται, μεταξύ άλλων, μεγάλες δόσεις παράνοιας, αποστροφής, σαρκασμού, και -το κυριότερο- θανατηφόρου μέθης. Περισσότερο από ποτέ, ενσπκώνει και απολαμβάνει το ρόλο του ευθαρσώς ματαιόδοξου «ανιερχήρυκα» που ψέλλει τις γαργαλιστικά κυνικές θεωρίες του με συνοδεία απηρημένης και στοιχειώδους (αλλήλ τόσο επαρκούς!) ορχήστρας και απεγνωσμένα απαραίτητων γυναικείων backing vocals and harmonies. Εννοείται ότι όλο αυτό το χαρμόσυνο πακέτο δεν θα μπορούσε παρά να ανήκει στην πολύχρωμη οικογένεια της K Records, η οποία εξακολουθεί να, για και να βασιλεύει χάρη στον ακούραστα ξανδό -χορευτάρά και, για και να πούμε και την κακιούλα μας, όλο και περισσότερο κοιληρά– πάτερ φαμίλια Calvin Johnson, του οποίου το όνειρο για την πραγματοποίηση ενός παγκοσμίου ισχυρού d.i.y. indie underground και τα συναφή δικτύου γίνεται κάθε μέρα και πιο πραγματικό. Παρεμπιπτόντως, αναμένουμε πώς και πώς την πρώτη κυκλοφορία του δικού του νέου σχήματος, με όνομα Hive Dwellers, που κρίνοντας από το υλικό το οποίο έχει ήδη διαρρεύσει δεν έχει σχεδόν τίποτα να ζηλέψει από τους Chain. Και για να επιστρέψουμε στο θέμα μας, μια προσωπική παρατήρηση: παιδιά, είναι τόσο καλό που ένας δίσκος και μία, άντε δύο, το πολύ τρεις τουρνέ φτάνουν και περισσεύουν. Μην ξεχνάτε ότι καλές οι χειροπέδες, αλλήλ μπορούν να κάνουν και μελανιές...

www.myspace.com/chainandthegang

VELVET BUS

3RD ARTS ON THE ROAD FESTIVAL

Ένα κινούμενο πολιτιστικό, πολυσυλλεκτικό φεστιβάλ στην Ελλάδα!

Μετά από δύο χρόνια παρουσίας, το VELVET Bus από μουσική περιοδεία μεταμορφώνεται φέτος σε ένα κινούμενο πολιτιστικό, πολυσυλλεκτικό φεστιβάλ. Έτσι, παρατήρητα με τα 3 συγκροτήματα που θα περιοδεύσουν σε όλη την Ελλάδα, μαζί τους φέτος θα ταξιδέψει μια εικαστική έκθεση, μια παράσταση χορού και κινηματογραφικές προβολές. Καί σαν τα παλιά καλά μπουλούκια δηλαδή!

16-30
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

www.velvetmagazine.gr

ΒΟΛΟΣ 16/04
ΤΟΥΤ
ΔΑΡΕΣΑ 17/04
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 18/04
ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ
ΣΕΡΡΕΣ 19/04
ΜΙΤΡΙΚΙ
ΚΑΒΑΛΑ 20/04
Η ΑΛΙΚΗ ΕΧΕΙ ΛΑΘΟΣ ΑΓΟΡΙ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 21/04
ΓΥΜΝΩΜΕΝΟ ΠΟΡΤΡΕΤΟ
ΠΑΤΡΑ 22/04
ΜΟΡΕ STEPS
ΔΑΥΚΑΛΙΑ 23/04
ΠΑΤΑΝΟΣ
ΧΑΝΙΑ 25/04
ΕΝΑΙΟΥΡΓΕΙΟΝ
26-27/04
ΛΑΓΚΛΕΙΟ
ΛΑ BRASSERIE
ΑΘΗΝΑ 30/04
SIX D.O.G.S.

LIVE
MATHEW SAWYER
& THE GHOSTS
(LONDON, UK-FIRE RECORDS)
FELIZOL & THE BOY
THE CALLAS

Οι Mathew Sawyer & The Ghosts από το Λονδίνο, είναι η μπάντα του εικαστικού Mathew Sawyer και ο ήχος τους είναι μία μίξη folk και pop. Τα κομμάτια του Sawyer έχουν διασκευαστεί από τους Comet Gain & Crystal Stilts. Let's Wrestle και τον cult hip-hop Vic Godard & The Subway Sect. Ο πιο διασημότερος fan τους, ο Jarvis Cocker, τους κάλεσε να παίξουν στο Queen Elizabeth Hall του Λονδίνου, στα πλαίσια του ετήσιου φεστιβάλ Meltdown. Το δεύτερο indie album τους, με τίτλο How Snakes Eat, θα κυκλοφορήσει στη θρυλική indie εταιρεία Fire Records. Οι Felizol and The Boy ντύνουν σε techno χορευτικούς ρυθμούς με την Nitrop με την υποστήριξη των 80s. Η πρώην τους κυκλοφορία με την Nitrop Recordings έχει ήδη γίνει talk of the town και οι καρτικές μπάνες για μία από τις πλέον επιδοσφαιρικές ανεργίες στην ηλεκτρονική μουσική. Οι The Callas, με δύο ήδη δημοφιλή στο εναλλακτικό (Great Escape Festival), δουλεύουν αυτή την περίοδο σε νέο οπτικοακουστικό υλικό τους και ετοιμάζονται για την παρουσία τους στο φημισμένο Indietracks Festival (UK), όπως και στο Yinka Shonibare project-space (UK).

Nelle says

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΟ,
ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ
ΤΟ ΑΝΤΙΣΥΛΛΗΠΤΙΚΟ ΜΟΥ ΧΑΠΙ!

No Stress for Sex

Μάθε υπεύθυνα για την αντισύλληψη στο site ή στην 24ωρη γραμμή επικοινωνίας
www.antisyllipsi.org.gr **800 11 21 400**

χωρίς χρέωση

Κέντρο Οικογενειακού Προγραμματισμού Νοσοκομείου ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ. Με την Αιγίδα της Α' ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

KINGS&QUEENS
WITH HONOR FEELS

BALTICA
The Famous Beer of Russia

ANEK LINES
www.anel.gr
KTEA
XANION-PEGYMNIOY
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
TA AND LOVE
KINOVOLYPTON

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

MAD

ATHENS

SOUL FREE
MAGAZINE

TRAV 100.3

I LOVE NATIB

MAD
radio 104.2

freemag.gr

Q99

mojoradio
radio 95.4

Redon 95.4

press
radio 95.4

CINEMA 20.000 MILES AHEAD A LAST DRIVE STORY

Το ντοκιμαντέρ 20000 Miles Ahead: A Last Drive Story του Δημήτρη Κοτσέλη, αφηγείται από υποκειμενική σκοπιά την πορεία των Last Drive, από τις πρώτες τους στιγμές στους Αμπελόκηπους, τα πρώτα τους live, την ιστορία πίσω από κάθε άληπουμ τους, τις περιόδους τους στο Πεδίο του Άρεως που δεν έγινε ποτέ, μέχρι το τέλος της πρώτης τους περιόδου με τους Alex, Γιώργο, Χρήστο, Θάνο, όπως όλα αυτά είναι εμπλουτισμένα με αρχειακό και σπάνιο υλικό, καθώς και με τους Αιμ. Κατσούρη, Ν. Κοντογούρη, Χ. Δασκα-ρίδουλο, Θ. Μανίκα, Θ. Μήνα, Γ. Πετρίδη, Γ. Αγγελάκα, Dread Astaire, Rockin' Bones και άλλους.

DANCE PERFORMANCE DAYS OF LEISURE, DAZE & PLEASURE

Η Αγγελική Χατζή δημιουργεί παραστάσεις-εγκαταστάσεις στις οποίες μεταφέρει την καθημερινή-οικιακή ζωή και φρενά την έννοια «αυτοπεριφάρ». Η Κωνσταντίνα Βαφειάδου είναι εκστασιασ-ενδυματολόγος και ενδιαφέρεται για παραστάσεις που επιχειρούν να δημιουργήσουν στο χώρο του ρούχου. Έκοντας συνεργαστεί με τον κουστωμιά της Αγγελικής και η Κωνσταντίνα επιχειρούν να δημιουργήσουν μια καινούρια του ρούχου. Έκοντας συνεργαστεί με την καθημερινότητα και αναπαράγοντας τον χώρο, το χρόνο, το χώρο και τα υλικά. Στο VELVET bus παρουσιάζουν μια αντικείμενα μετατρέπονται και οι συμπεριφορές επικοινωνίας, που έρχεται να διαμορφώσει εκ νέου την αντίληψή μας.

ART THE SMALLEST GALLERY IN THE WORLD

Μια βαλίτσα που ταξιδεύει με το VELVET bus σε 11 πόλεις-σταθμούς, δημιουργεί τη μικρότερη γκαλερί του κόσμου! Μια βαλίτσα γεμάτη από έργα που συμβολίζουν τις 9 «κα-ρίές» τέχνες και τη μία «του δρόμου», το graffiti. Η "Smallest Gallery in the World" είναι γεγονός, σ' ένα 11 cities project! Η αρχιτεκτονική, ο χορός, η ζωγραφική, η γλυπτική, η ποίηση, η λογοτεχνία, ο κινηματογράφος, η φωτογραφία, το κόμικ και το graffiti, συναντιούνται σ' ένα διαδραστικό ταξίδι στις εμπειρίες, τις αναμνήσεις και την αισθητική. Αναλυτικά, οι Τέχνες εκπροσωπούνται από τους:

Γρηγόρης Λαγός - Αρχιτεκτονική
Bee4 - Γλυπτική
Άγγελος Χανιώτης - Ζωγραφική
Αναστασία Δημητρά - Χορός
Οι επιβάτες του Velvet Bus - Μουσική
Γιώργος Ταξιάρχουλης - Ποίηση
Θανάσης Τσούμης - Σινεμά
Kamilo Nollas - Φωτογραφία
Pan Pan - Κόμικ
RTM1 - Graffiti

Επιμέλεια: Μόνικα Κασσάνη

Nelle says

Μαζί με το προφυλακτικό,
δεν ξεχνώ
το αντισυλληπτικό μου χάπι!

No Stress for Sex

Μάθε υπεύθυνα για την αντισύλληψη στο site ή στην 24ωρη γραμμή επικοινωνίας
www.antisyllipsi.org.gr **800 11 21 400**

χωρίς χρέωση

Κέντρο Οικογενειακού Προγραμματισμού Νοσοκομείου ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ. Με την Αιγίδα της Α' ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

HANGOVER DIARIES

Concept / Φωτογράφος: Photoharrie
Μοντέλο: Τραιάνα, Σωτήρης

Τραιάνα: top, κοσμήματα Mathieu Bernard,
καλάν από προσωπική συλλογή

Σωτήρης: πουκάμισο Mathieu Bernard, εσώρουχο από προσωπική συλλογή
Τραϊάνα: μπικεράκι, κοσμήματα Mathieu Bernard, γόβες από προσωπική συλλογή

ART-ATHINA 2010

ART IN TURBULENT TIMES

Κλείνοντας πλέον 16 χρόνια παρουσίας στα καλλιτεχνικά δρώμενα της χώρας, η ART-ATHINA επιστρέφει στον γνώριμο από την προηγούμενη χρονιά χώρο του Κλειστού Π. Φαλήρου (γήπεδο TaeKwonDo) από τις 13 έως τις 16 Μαΐου. Έχοντας ως παρακαταθήκη την περσινή επιτυχία, η Διεθνής Συνάντηση Σύγχρονης Τέχνης φιλοδοξεί να προσελκύσει ξανά έναν μεγάλο αριθμό φιλότεχνων επισκεπτών, με στόχο πάντα την ανάδειξη της σύγχρονης εικαστικής σκηνής μέσα από την παρουσίαση επιλεγμένων γκαλερί από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Κώστας Τσούκalis, Listen, Touch, See, front & back cover page, 1996, ink and letraset, 21 x 14 cm, courtesy Batagianni Gallery

Στις ήδη καθιερωμένες τακτικές συμμετοχές προστίθενται και φέτος νέα ονόματα, δίνοντας μια πρώτη θετική εικόνα για το συνεχώς διευρυνόμενο πεδίο δράσης και απήχησης της διοργάνωσης, ενώ το πρόγραμμα των παράλληλων εκδηλώσεων αναμένεται να κάνει εμφανή την παρουσία του σε πολλά σημεία της πόλης. Ανάμεσα στις ενδιαφέρουσες προσθήκες από πλευράς εγχώριων εκθετών βρίσκεται εκείνη του νεοϊδρυθέντος Ινστιτούτου Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης, που αποτελεί ουσιαστικά τη συνέχεια της αίθουσας τέχνης Νέες Μορφές και -με την μορφή ιδρύματος πλέον- έχει ως στόχο την καταγραφή της Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης από το 1950 και μετά. Οι επισκέπτες θα μπορούν επίσης να γνωρίσουν καλύτερα το έργο των οκτώ καλλιτεχνών που τιμήθηκαν από το 2006 μέχρι σήμερα με το Έπαθλο Σπυρόπουλου, το οποίο απονέμεται κάθε χρόνο από το Μουσείο Γιάννη Σπυρόπουλου σε νέους καλλιτέχνες έως 30 ετών, ενώ θα υπάρχει ενημέρωση για τους παλιότερους βραβευθέντες αλλά και για τις υπόλοιπες δραστηριότητες του μουσείου, που φέτος γιορτάζει τα είκοσι χρόνια από την ίδρυσή του. Όπως κάθε χρονιά, θα υπάρξει και μια παράλληλη έκθεση εντός του χώρου της ART-ATHINA, η οποία αυτή τη φορά θα είναι επικεντρωμένη σε μια σχετικά άγνωστη πτυχή της δραστηριότητας των Ελλήνων εικαστικών, το βιβλίο. Σε επιμέλεια της Μαρίας Α. Αγγελή και με τίτλο «Βιβλία Ελλήνων Καλλιτεχνών: Σύγχρονες Εικαστικές Δημιουργίες», η έκθεση θα δώσει στους επισκέπτες την ευκαιρία να έρθουν σε επαφή με πολλά artists' books (βιβλία καλλιτεχνών), να εξοικειωθούν με την αισθητική τους και τη θέση τους στην καλλιτεχνική δημιουργία. Τα τελευταία χρόνια η Art Athina δείχνει να έχει μια σταδιακά αυξανόμενη δυναμική και να κερδίζει το ενδιαφέρον του κοινού. Μένει μόνο να δούμε αν και σε ποιο βαθμό η δύσκολη οικονομική περίοδος που διανύουμε θα επηρεάσει τη διοργάνωση.

13 - 16 Μαΐου
Κλειστό Π. Φαλήρου (γήπεδο TaeKwonDo)
Τ: 210 3303533 | S: www.art-athina.gr

ART-ATHINA

Διεθνής Συνάντηση Σύγχρονης Τέχνης

2010

13-16 Μαΐου

www.art-athina.gr

© Πανελλήνιος Σύνδεσμος Αιθουσών Τέχνης
Οργάνωση D.art

**10.000
ΠΡΟΒΑΤΑ
ΚΑΙ 2.088
ΦΩΝΕΣ...**

διαδίκτυο, αλλά και σαν εγκατάσταση σε εκθέσεις τέχνης, ενώ τμήματά του τυπώνονται και πωλούνται σαν κάρτες για 20 \$. Εκ πρώτης αυτό φαντάζει περίεργο, ως μια μορφή εκμετάλλευσης... Στην ουσία όμως, ο Aaron Koblin σχολιάζει μία από τις εκφάνσεις της σημερινής εργασίας μέσω διαδικτύου χρησιμοποιώντας, καλώς ή κακώς, την ίδια τη δομή της. Ο ίδιος επισημαίνει μάλιστα πως πολλοί χρήστες ένωσαν ότι τους κλέβει όταν κατάλαβαν τι τελικά παράχθηκε με την εργασία τους και πώς προωθηθηκε, παρότι όλα τα βασικά στοιχεία αναφέρονταν στους όρους περί δικαιωμάτων και χρήσης.

Η δουλειά του Koblin θυμίζει κάπως έργα του Santiago Sierra που παρουσιάζει δεκαετίες που σχολιάζουν τη σύγχρονη εργασία και τα κίνητρα που βρίσκονται πίσω από αυτή. Το 2000, για παράδειγμα, ο Ισπανός καλλιτέχνης είχε πληρώσει τέσσερις sex workers εθισμένες στα ναρκωτικά με μία ένεση ηρωίνης, ζητώντας τους να τους κάνουν ένα τατουάζ στην πλάτη, όπως επίσης είχε πληρώσει 20 δολάρια τον καθένα από 10 Κουβανούς μετανάστες για να δεχτούν να αυνανιστούν μπροστά στην κάμερα. Αν και οι δύο καλλιτέχνες κινούνται με αφετηρία τον επισφαλή, αμφίβοιο και ευκαιριακό χαρακτήρα της σύγχρονης εργασίας, ταυτόχρονα οι ομάδες που «χρησιμοποιούν» είναι εντελώς διαφορετικές. Οι περιθωριοποιημένες –ας πούμε– ομάδες στην περίπτωση του Sierra, αντιπαράβλλονται με ένα σχεδόν mainstream πλήθος στην περίπτωση του Koblin, ένα πλήθος ανθρώπων που εργάζονται μέσω του διαδικτύου, του οποίου όλοι –δυντικά ή πραγματικά– αποτελούμε μέρος.

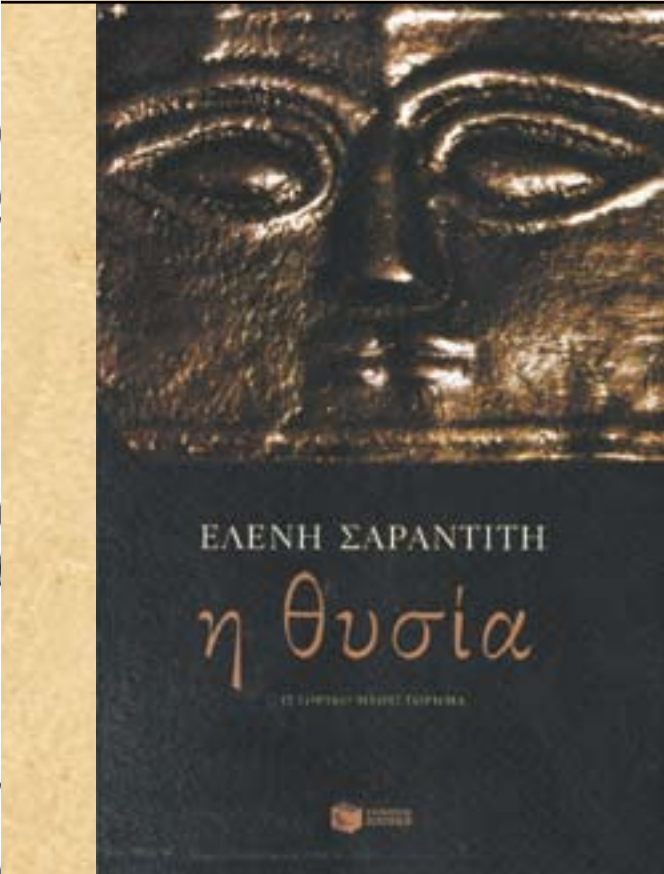
Πού στηρίζεται αυτή η εργασία; Τι κέρδος μπορεί κανείς πραγματικά να έχει από μια εργασία με μια τόσο μικρή αμοιβή; Διαβάζω σε ένα κείμενο του θεωρητικού μέσωσ και δικτύων Trebor Scholz πως οι περισσότεροι από τους εργάτες αυτούς ασχολούνται με το MTurk στον ελεύθερο χρόνο τους, ή όταν π.χ. μιλάνε στο τηλέφωνο. Είναι πιο πολύ γι' αυτούς ένας τρόπος να συμμετέχουν και να νιώθουν ότι συνεργάζονται, ή ακόμα και ότι παίζουν, πάρα μια μορφή εργασίας. Τον περασμένο Φεβρουάριο ο Koblin κέρδισε το δεύτερο βραβείο στην Transmediale για το τελευταίο του έργο, το Bicycle Built for 2,000, που επίσης βασιζόταν στον μηχανισμό του MTurk. Σε συνεργασία με τον Daniel Masset, οι καλλιτέχνες αυτή τη φορά ζήτησαν από τους ενδιαφερόμενους εργάτες να ακούσουν ένα πολύ μικρό κομμάτι από το τραγούδι Daisy Bell και να το επαναλάβουν τραγουδώντας, έναντι 0,06\$. Όχι τυχαία, το κομμάτι αυτό είναι το πρώτο τραγούδι που «τραγουδήθηκε» από υπολογιστή IBM το 1962, και έτσι ο Koblin θέλησε να παράξει μια νέα σύνθεση, συνθέτοντας αντιστρόφως 2.088 ανθρώπινες φωνές από διαφορετικά σημεία του κόσμου σε μια εφαρμογή για το διαδίκτυο.

Εργασία, συμμετοχή, διασκέδαση ή εκμετάλλευση, το ερώτημα μπορεί και να 'ναι πιο απλό σε μορφές απασχόλησης όπως το MTurk: γιατί δεν μπορούμε να κλείσουμε το laptop και να κάνουμε κάτι άλλο;

<http://www.aaronkoblin.com/>

To Bicycle Built for 2,000 θα παρουσιαστεί, μεταξύ άλλων, στη νέα διαδικτυακή πλατφόρμα έργων σχετικών με την οικονομία των δικτύων, από τις 19 Απριλίου στο website του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης.

www.emst.gr/commonwealth

η Θυσία

Το νέο βιβλίο
της **Ελένης Σαραντίτη**

(«Ο Κήπος με τ' Αγάλματα», «Ιόλη ή τη Νύχτα που Ξεχείλισε το Ποτάμι», «Κάποτε ο Κυνηγός», «Γυναίκα με Τριαντάφυλλο» κ.ά.)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

A solid black image with no visible content.

stocking new and used titles in house,
techno, minimal, electro, dubstep, hip hop,
instrumental beats, reggae, disco, balearic, italo,
wave, jazz, funk, soul, afro, latin,
experimental electronics and more

360records.gr
 elasion 29
 gazi, athens
 tel: 210 345 3307
 metro: kerameikos

OPI ΣΙΕΤΙ
INDEPENDENT RECORD STORE

A young man with dark, curly hair is sitting on a white wooden structure, possibly a ship's deck or a modern architectural element. He is looking off to the side, away from the camera. He is wearing a light gray t-shirt with a large, detailed Nautica logo featuring an anchor and the words "Nautica". He is also wearing blue denim jeans and a black wristwatch on his left wrist. The background shows a clear blue sky with some clouds. The overall mood is relaxed and casual.

NAUTICA JEANS CO.

NAUTICA STORES: ΚΗΦΙΣΙΑ • Ν. ΕΡΥΘΡΑΙΑ • ΜΑΡΟΥΣΙ "THE MALL" • Ν. ΨΥΧΙΚΟ • ΦΙΛΟΘΕΗ • ΚΟΛΩΝΑΚΙ • ΠΑΓΚΡΑΤΙ • ΓΛΥΦΑΔΑ • ΠΕΙΡΑΙΑΣ • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΒΟΛΟΣ • ΜΥΚΟΝΟΣ